

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Καβάλα, 04-06-2013

Αριθ. Πρωτ: 401

Προς: Δ.Σ. ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

BENIZEΛΟΥ 55, 65403 ΚΑΒΑΛΑ Τ.Θ.1379

ΤΗΛ.: 2510 222942, FAX: 2510 231505

E-mail: geoteeam@otenet.gr

Web site: www.geotee-anmak.gr

Πληροφορίες: Αμπελίδης Θεόδωρος

Κοιν.: Παραρτήματα ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
Μέλη του Παραρτήματος

Θέμα: Προτάσεις του Παραρτήματος μας επί του Αναπτυξιακού Προγραμματισμού 2014-2020»

Σχετ.: Υπ. Αριθμ. Πρωτ. 1254/23-4-2013 έγγραφο σας.

Σε συνέχεια του ανωτέρω σχετικού και προσπαθώντας το Παράρτημα μας να ανταποκριθεί και να συμβάλει στην εκπλήρωση του ρόλου του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. που είναι ο θεσμοθετημένος σύμβουλος της πολιτείας σε θέματα πρωτογενούς τομέα, σας αποστέλλει τις παρακάτω προτάσεις του που αφορούν την κατάρτιση του Αναπτυξιακού Σχεδιασμού της Χώρας μας. Οι προτάσεις μας θα επικεντρωθούν στο πρωτογενή και στον εξαρτώμενο από αυτόν Δευτερογενή και Τριτογενή τομέα της οικονομίας μας και σε ορισμένες περιπτώσεις είναι επισημάνσεις και εξειδικεύσεις επί των θεμάτων που επιγραμματικά θίγει η 2^η εγκύκλιος σχεδιασμού και κατάρτισης του αναπτυξιακού προγραμματισμού 2014-2020. Σε γενικές γραμμές αυτές οι προτάσεις μας συνοψίζονται στον σχεδιασμό, στον προγραμματισμό και στην υλοποίηση πολιτικών σε Πανελλαδικό και Περιφερειακό επίπεδο, σύμφωνα με τις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης της κοινωνικής συνοχής, στο πλαίσιο των εθνικών και ευρωπαϊκών πολιτικών για την οικονομική ανάπτυξη της Χώρας και την ευημερία των κατοίκων της. Τα θέματα ή τα προβλήματα αυτά που σας θίγουμε πολλές φορές τα συνοδεύουμε με προτάσεις επίλυσης τους οι οποίες χρήζουν περαιτέρω εξειδίκευσης.

Παραμένουμε στην διάθεση σας για οποιαδήποτε διευκρίνιση ή πληροφορία.

Για τη Διοικούσα Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Ζαφείρης Μυστακίδης

Κων/νος Στέφος

Ακολουθούν αναλυτικά οι προτάσεις μας.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΩΤ.Ε.Ε. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

για τον Αναπτυξιακό Προγραμματισμό 2014-2020

Στα πλαίσια των παρακάτω προτάσεων του ΓΕΩΤΕΕ για τον Αναπτυξιακό Προγραμματισμό 2014-2020 είναι δόκιμο να επισημάνουμε, να επιλύσουμε και τουλάχιστον να συμφωνήσουμε σε κοινές δράσεις έτσι ώστε να αντιμετωπίσουμε, θεσμικά προβλήματα που ταλανίζουν την περιοχή μας, την Περιφέρειά μας και την χώρα εν γένει. Έτσι θα πρέπει να διατυπωθεί ένας συνολικός επιχειρησιακός σχεδιασμός ή επιχειρησιακό σχέδιο που θα πρέπει να ακολουθείται από όλους τους Αναπτυξιακούς φορείς, αλλά και οποιονδήποτε άλλον φορέα μπορεί να προάγει, να συνδράμει ή να βοηθήσει στην Ανάπτυξη.

Στα πλαίσια αυτού του επιχειρησιακού σχεδιασμού είναι δόκιμο να προβλέπονται διάφορα όργανα υλοποίησης, θεσμικά κατοχυρωμένα, με κανονισμούς λειτουργίας και με οργάνωση σε ομάδες εργασίας, αλιεύοντας και αξιοποιώντας το εξειδικευμένο προσωπικό. Η σύνταξη του επιχειρησιακού σχεδίου πέρα από την καταγραφή της υπάρχουσας κατάστασης (που δεν γίνεται στην παρούσα 2^η εγκύκλιο) και τη διατύπωση στόχων και συμπερασμάτων είναι αδήριτη ανάγκη να διατυπώνει με σαφήνεια κατευθύνσεις άμεσα υλοποιήσιμες και όχι απλά εκθέσεις ιδεών. Έτσι, συνοψίζουμε τις προτάσεις μας στα παρακάτω.

Τομείς Παρέμβασης του Αναπτυξιακού Προγραμματισμού

Οι παρεμβάσεις που θα πρέπει να γίνουν πρέπει να εξειδικευτούν καλύτερα σε διαφόρους επιμέρους τομείς και όχι να «τσουβαλιαστούν» σε μια μόνο παράγραφο με τον τίτλο «Γεωργία και Αλιεία». Έτσι, μόνο θα μπορέσουν να γίνουν ολοκληρωμένες παρεμβάσεις στους παρακάτω τομείς, με τους οποίους θα ασχοληθούμε παρακάτω στις προτάσεις μας:

- 1) Γεωργίας, Κτηνοτροφίας, Μελισσοκομίας και Δασών. Πρόκειται για 4 αλληλοεξαρτώμενους τομείς.
- 2) Σε θέματα ορυκτού πλούτου.
- 3) Σε θέματα αλιείας (θαλάσσιων και εσωτερικών υδάτων).
- 4) Σε θέματα διαχείρισης περιβάλλοντος (φυσικού, δασικού, αγροτικού, θαλάσσιου αλλά και αστικού). Στον τομέα αυτό θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στο θέμα της ποιότητας των μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων ως προς την αξιοπιστία και την πληρότητα τους. Η πληρότητα αυτή θα εξασφαλίσει άμεσα ή έμμεσα την επιτυχία όλων των παρεμβάσεων που αυτές πραγματεύονται.
- 5) Σε θέματα έργων υποδομής (Εγγείων Βελτιώσεων, Δασοτεχνικών έργων, ευρύτερων έργων υποδομής).

- 6) Στην βελτίωση της αποτελεσματικότητας της Δημόσιας Διοίκησης στον πρωτογενή τομέα. Η αποτελεσματικότητα αυτή είναι μειωμένη λόγω έλλειψης πόρων και ανθρώπινου δυναμικού. Οι ελλείψεις αυτές έχουν άμεσο αντίκτυπο στον πρωτογενή τομέα και στην αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων της Πολιτείας σε αυτόν.
- 7) Σε θέματα ορθολογικής διαχείρισης υδάτινων και εδαφικών πόρων.
- 8) Σε θέματα μεταποίησης και εμπορίου με εξειδίκευση στα προϊόντα του πρωτογενή τομέα.
- 9) Σε θέματα χάραξης αλλά και εφαρμογής της αγροτικής πολιτικής στα πλαίσια της ΚΑΠ, του ΠΟΕ και των ΚΟΑ.
- 10) Σε θέματα ανάδειξης των ιδιαιτεροτήτων και αξιοποίησης των χαρακτηριστικών και των πλεονεκτημάτων συγκεκριμένων περιοχών της χώρας μας.

Βασικά προβλήματα του πρωτογενή τομέα και προτεινόμενες λύσεις μέσα από τον Αναπτυξιακό Προγραμματισμό

- 1) **Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της Γεωργίας μέσω της μείωσης του αυξημένου κόστους παραγωγής των αγροτικών προϊόντων αλλά και αύξησης της παραγωγής τους.** Πέρα από τις δράσεις που θα πρέπει να προβεί η κεντρική εξουσία (μείωση του ΦΠΑ των αγροτικών εφοδίων κ.α.) ενδεικτικά ορισμένες δράσεις προς αυτήν την κατεύθυνση είναι:
 - α) Εγγειοβελτιωτικά έργα για την άρδευση των καλλιεργούμενων εκτάσεων ώστε να αυξηθεί η παραγωγή, να μειωθεί το κόστος παραγωγής ανά μονάδα προϊόντος και να γίνει εφικτή η αναδιάρθρωση καλλιεργειών. Λαμβάνοντας πάντοτε ως γνώμονα την χρηστή διαχείριση των υδατικών πόρων και την προστασία του περιβάλλοντος.
 - β) Έργα αναδασμών που είναι απαραίτητα λόγω του πολυτεμαχισμού του αγροτικού κλήρου. Αυτή η υπάρχουσα κατάσταση αυξάνει σε μεγάλο βαθμό το κόστος παραγωγής των γεωργικών προϊόντων και εμποδίζει την δημιουργία αγροτικών οικονομιών κλίμακας.
 - δ) Αξιοποίηση της Γεωθερμίας όπου υπάρχει αυτή η δυνατότητα. Η δράση αυτή θα επιφέρει σημαντική μείωση του κόστους παραγωγής, παράλληλα όμως θα επιτρέψει και την αναδιάρθρωση των καλλιεργειών στην περιοχή που θα εφαρμοστεί με άλλες δυναμικότερες, αποδοτικότερες και εκτός εποχής καλλιέργειες, οι οποίες αποφέρουν υψηλότερα εισοδήματα στους παραγωγούς (π.χ. θερμοκηπιακές καλλιέργειες, θερμαινόμενα χαμηλά τούνελ πρωίμησης).
 - ε) Επισκευή, βελτίωση και κατασκευή νέου αγροτικού δικτύου δρόμων τόσο για τους γεωργούς όσο και για τους κτηνοτρόφους και για τους δασεργάτες. Η επίδραση αυτών των

έργων στο κόστος παραγωγής είναι θετική ιδιαίτερα μάλιστα στους κτηνοτρόφους. Σε αυτές τις δράσεις ενσωματώνονται και οι ορεινοί δρόμοι που θα εξυπηρετούν τα λατομεία, των οποίων η κατασκευή είναι απαιτητικότερη αλλά είναι απαραίτητη για την λειτουργία τους.

2) Η εφαρμογή της ΚΑΠ και η αποσύνδεση της ενίσχυσης από την παραγωγή παρέλυσε και αποδιοργάνωσε τον παραγωγικό ιστό της αγροτικής μας οικονομίας. Για αυτό το λόγο **θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην αναδιάρθρωση των καλλιεργειών.**

Σχετικά με την αναδιάρθρωση καλλιεργειών, που γενικά γίνεται αποδεκτό ότι είναι πλέον σημαντικότερος παράγοντας της αγροτικής ανάπτυξης, θα πρέπει να δοθεί πάλι θεσμοθετημένος ρόλος στις δημόσιες υπηρεσίες που ασχολούνται με την αγροτική ανάπτυξη. Αυτή τη στιγμή ο ρόλος του δημοσίου στο συγκεκριμένο θέμα είναι αόριστος και ασαφής. Θα πρέπει λοιπόν:

α) Να συσταθούν τμήματα "Διάρθρωσης - Αναδιάρθρωσης καλλιεργειών, έργο των οποίων θα είναι η συλλογή στοιχείων για ενδεχόμενες νέες κατά περιοχή καλλιέργειες, με κάθε πρόσφορο μέσο και η διερεύνηση της δυνατότητας καλλιέργειάς τους στην περιοχή, το σχετικό κόστος, η ύπαρξη αγορών κλπ.. Ως τέτοια μέσα θα μπορούσαν να είναι η σχετική βιβλιογραφία, διαδίκτυο, επαφές με περιοχές όπου υπάρχει ήδη κάποια καλλιέργεια, ανάπτυξη πειραματικών καλλιεργειών κλπ..

β) Αυτό που θα κάνει ωστόσο την διαφορά θα είναι μια συνεργασία με τοπικούς παραγωγούς, οι οποίοι θα είναι πρόθυμοι να συνδράμουν με την εργασία και κάποια από τα μέσα που διαθέτουν, ώστε να πραγματοποιούνται δοκιμαστικές καλλιέργειες για την εξαγωγή πιο ασφαλών συμπερασμάτων. Όλα αυτά βέβαια θα πρέπει να γίνονται βάση θεσμοθετημένης διαδικασίας με συγκεκριμένους στόχους και ανάλυση αποτελεσμάτων.

γ) Η αναδιάρθρωση αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει καλλιέργειες που μεν υπάρχουν στην κάθε περιοχή αλλά θα πρέπει να αυξηθούν οι εκτάσεις τους (π.χ. όσπρια), άλλες δυναμικές καλλιέργειες σπωροκηπευτικών (ακτινίδια, σταφύλια, λοιποί σπωρώνες και κηπευτικά κ.α.), καλλιέργειες που συμμετέχουν στο καλάθι της κάθε περιφέρειας και τέλος νέες καλλιέργειες με ικανοποιητικές προοπτικές (Αγριαγκινάρα, γκότζι μπέρι κ.α.). Επίσης θα πρέπει να ενισχυθούν καλλιέργειες φθίνουσες ως τώρα, με ιστορία σε κάθε περιοχή και θετικές πλέον προοπτικές, όπως είναι για παράδειγμα η τευτλοκαλλιέργεια (ένταξη της σε 5ετές πρόγραμμα ολοκληρωμένης διαχείρισης), η καλλιέργεια της Αμυγδαλιάς κ.λ.π.. Έτσι αναβιώνοντας την καλλιέργεια βιομηχανικών φυτών δεν θα κινδυνεύσουν και άλλες γεωργικές βιομηχανίες με κλείσιμο, λόγω έλλειψης πρώτων υλών.

δ) Η αναδιάρθρωση των καλλιεργειών δεν μπορεί, ούτε και πρέπει να αντιμετωπιστεί μεμονωμένα. Θα πρέπει να εκπονηθούν επιχειρησιακά και στρατηγικά σχέδια σε κεντρικό

επίπεδο (επίπεδο χώρας), και μετά να εκπονηθούν τα επιχειρησιακά και στρατηγικά της κάθε περιοχής. Εφόσον δεν υπάρχει το πρώτο (ο κεντρικός σχεδιασμός, έτσι ώστε να γνωρίζουμε που θέλουμε και τι;) κινδυνεύει κάθε σχέδιο να οδηγηθεί σε αποτυχία ή/και σε μη υλοποίηση.

3) Μεταποίηση – Τυποποίηση: Πολλά από τα παραγόμενα γεωργικά προϊόντα όταν εμπορεύονται στην πρωτογενή τους μορφή είναι χαμηλής αξίας και αφήνουν μειωμένο εισόδημα στον παραγωγό. Συνεπώς **θα πρέπει να αναληφθούν δράσεις αύξησης της προστιθέμενης αξίας των γεωργικών προϊόντων της περιφέρειάς μας.** Τέτοιες δράσεις θα αφορούν ενίσχυση της τυποποίησης και της μεταποίησης των γεωργικών προϊόντων στον δευτερογενή πλέον τομέα της οικονομίας. Προϊόντα στα οποία μπορούμε να εστιάσουμε πέραν των νωπών οπωροκηπευτικών για παράδειγμα είναι το ελαιόλαδο, τα αρωματικά φυτά, το τσίπουρο, το κονσερβοποιημένο σπαράγγι και πολλά άλλα. Η τυποποίηση και η μεταποίηση μπορεί να γίνει τόσο σε τοπική και οικιακή κλίμακα όσο και σε συνεταιριστική ή επιχειρηματική κλίμακα. Τέτοιες επενδύσεις μπορεί να είναι πρότυπα τυροκομεία, συσκευαστήρια, σφαγεία, αλευρόμυλοι, βιοτεχνίες γάλακτος κ.α., όλα αυτά πάντα σε συνδυασμό με την αναδιάρθρωση των καλλιεργειών και της Ζωικής παραγωγής, ώστε να εξασφαλιστεί η πρώτη ύλη για αυτές τις μονάδες.

Θα πρέπει όμως να εκπονηθεί ειδική μελέτη σκοπιμότητας για την αναγκαιότητα δημιουργίας νέων γεωργικών βιομηχανιών στις περισσότερες γεωργικές περιοχές της χώρας μας, στα πλαίσια και της ποθούμενης αναδιάρθρωσης των καλλιεργειών, ώστε να ωφεληθούν τόσο οι παραγωγοί όσο και ευρύτερα η τοπική οικονομία από την προστιθέμενη αξία των παραγόμενων βιομηχανικών προϊόντων (δευτερογενής και τριτογενής τομέας της οικονομίας), υποδεικνύοντας παράλληλα και τα χρηματοδοτικά εργαλεία υλοποίησης αυτών των επενδύσεων. Οι βιομηχανίες αυτές κάλλιστα μπορούν να αφορούν και προϊόντα ορυκτού πλούτου (π.χ. βιομηχανία παραγωγής γυαλιστερού χαρτιού με πρώτη ύλη το μάρμαρο).

4) Βελτίωση της προβολής, της προώθησης και της εμπορευσιμότητας των προϊόντων του πρωτογενούς τομέα. Αυτό θα γίνει πρωταρχικά με την διερεύνηση των τάσεων της αγοράς και την καταγραφή των καταναλωτικών συνηθειών, εντός και εκτός χώρας. Εντός χώρας τα δεδομένα θα μας βοηθήσουν να σχεδιάσουμε με στόχο την αυτάρκεια, ενώ εκτός χώρας θα στοχεύσουμε στην παραγωγή ανταγωνιστικών προϊόντων.

Καταλυτικό ρόλο σε αυτήν την προσπάθεια μπορεί να παίξει η προώθηση της ιδέας του καλαθιού των προϊόντων της Περιφέρειας αλλά και της δημιουργίας των δημοπρατηρίων Γεωργικών Προϊόντων. Πέραν αυτών των δράσεων για την επίτευξη του ίδιου σκοπού θα πρέπει γίνουν και τα παρακάτω:

α) Να ενισχυθεί η συμβολαιακή γεωργία - κτηνοτροφία.

β) Έκδοση φυλλαδίων και προβολή τους μέσω του διαδικτύου τοπικών παραδοσιακών συνταγών που θα προβάλουν εμμέσως και τα προϊόντα μας.

γ) Η ανάπτυξη ηλεκτρονικού εμπορίου αγροτικής παραγωγής. Υπάρχουν ήδη αρκετά προϊόντα που το ηλεκτρονικό τους εμπόριο τους έχει μεγάλη επιτυχία, όπως για παράδειγμα τα προϊόντα μελισσοκομίας.

ε) Σήμανση, τυποποίηση και συσκευασία φημισμένων γεωργικών προϊόντων, τα οποία ως τώρα διακινούνται χύμα. Όπως για παράδειγμα το Τσίπουρο από την επαρχία Παγγαίου. Μόνο έτσι τα προϊόντα αυτά θα αποκτήσουν ταυτότητα και όνομα και θα προωθηθούν καλύτερα στις αγορές. Θα πρέπει να υποστηριχθούν δυναμικά τέτοιες δράσεις και μέσα από προγράμματα και με αλλαγή των όποιων νομοθετικών στρεβλώσεων (βλέπε περίπτωση Τσίπουρου).

Στ) Θα πρέπει να αξιολογηθεί η υπάρχουσα κατάσταση όσον αφορά τα δίκτυα εμπορίας και διακίνησης για κάθε γεωργικό προϊόν που θα προταθεί, έτσι ώστε η διατύπωση προτάσεων να είναι κάτι παραπάνω από οδηγία καλλιέργειας. Δημιουργία – Οργάνωση και Λειτουργία ευέλικτων δικτύων αγροτικών προϊόντων όπου οι Γεωτεχνικοί μπορούν να συνδράμουν καταλυτικά.

5) Μεγάλο άνοιγμα ψαλίδας τιμών μεταξύ παραγωγού και καταναλωτή. Αυτή η ψαλίδα τιμών μειώνει δραστικά το γεωργικό εισόδημα αλλά και το εισόδημα των καταναλωτών, αποφέροντας παράλληλα μεγάλα κέρδη για τους μεσάζοντες. Το πρόβλημα αυτό είναι πανελλαδικής φύσεως και θα πρέπει να αντιμετωπιστεί κυρίως από την κεντρική εξουσία. Σε τοπικό όμως επίπεδο θα μπορούσε να μειωθεί αυτό το άνοιγμα της ψαλίδας α) μέσω των απευθείας συμφωνιών που θα πρέπει να επιδιωχθούν μεταξύ των παραγωγικών φορέων και των τελικών μεταπωλητών β) μέσω της αξιοποίησης του θεσμού των δημοπρατηρίων γεωργικών προϊόντων και γ) μέσω του θεσμού των αγροτικών αγορών των παραγωγών που ήδη εφαρμόζεται πιλοτικά. Επιπλέον χρειάζεται οργάνωση και εκπαίδευση των παραγωγών με στόχο τη δημιουργία σχημάτων συνεργασίας (ομάδες, συνεταιρισμοί, νομικά πρόσωπα) έτσι ώστε να οδηγηθούμε σε δημιουργία μικρών επιχειρήσεων, οι οποίες θα διέπονται από κανόνες δικαίου, με απώτερο στόχο τη δημιουργία οικονομιών μεγαλύτερου μεγέθους και απεξάρτησης από τους λεγόμενους κερδοσκόπους.

6) Έλλειψη προσωπικού στις υπηρεσίες του πρωτογενούς τομέα – μειωμένη αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης. Το πρόβλημα είναι το σημαντικότερο εμπόδιο στην άσκηση ολοκληρωμένης αγροτικής πολιτικής από την χώρα μας. Δυστυχώς το

πρόβλημα επιτείνεται ακόμα περισσότερο από μέτρα εξοικονόμησης δαπανών. Η στελέχωση των υπηρεσιών του πρωτογενούς τομέα (Υπουργείου, Περιφερειών και Δήμων) με εξειδικευμένο Γεωτεχνικό Επιστημονικό Προσωπικό είναι ικανή και αναγκαία συνθήκη για να μπορέσει ο πρωτογενής τομέας της οικονομίας της χώρας μας να αποτελέσει το μοχλό εξόδου της χώρας μας από οικονομική κρίση όπως ευαγγελίζονται όλοι τον τελευταίο καιρό, αλλά μόνο οι Γεωτεχνικοί επιστήμονες μπορούν να το επιτύχουν.

Παράλληλα όμως θα πρέπει να γίνει επαναπροσδιορισμός του ρόλου του γεωτεχνικού, κυρίως στις δημόσιες υπηρεσίες στον άξονα : **“ασφαλή και υγιεινά τρόφιμα”** και όχι αποκλειστικά στην αύξηση του γεωργικού εισοδήματος. Η δουλειά μας απευθύνεται σε όλους και όχι μόνο στους γεωργούς. Ο ρόλος του γεωπόνου των εφαρμογών έχει παρέλθει σε μεγάλο βαθμό για το δημόσιο. Όμως η δουλειά των Γεωτεχνικών δημοσίων υπαλλήλων μπορεί πλέον να είναι εξίσου σημαντική και σαφώς πιο αποτελεσματική. Στα πλαίσια αυτά σημαντική θα είναι η διασύνδεση υπηρεσιών μεταξύ τους: Δημόσιες υπηρεσίες -Πανεπιστήμια – ερευνητικά ιδρύματα. Η δημόσια όμως διοίκηση όσον αφορά το έργο των υπαλλήλων θα πρέπει να προβεί σε έναν επαναπροσδιορισμό, έτσι θα πρέπει να τεθούν κατευθυντήριες γραμμές που θα στοχεύουν στην παροχή έργου και τεχνογνωσίας και όχι μόνο στη συλλογιστική του ελεγκτικού μηχανισμού και της επιβολής προστίμων.

9) Εξεύρεση χρηματοδοτικών εργαλείων για την κάλυψη των αναγκών τόσο των αγροτών όσο και των κτηνοτρόφων στα πλαίσια της υπάρχουσας οικονομικής στενότητας και των προβλημάτων που υπάρχουν. Υπάρχει ήδη σοβαρό πρόβλημα χρηματοδότησης των καλλιεργητών λόγω περιορισμού της πιστωτικής πολιτικής των εταιριών γεωργικών εφοδίων για την φετινή χρονιά. Στον κτηνοτροφικό τομέα είναι γνωστά τα οικονομικά προβλήματα των κτηνοτρόφων μας από την καθυστέρηση πληρωμών των γαλακτοβιομηχανιών. Για όλα αυτά θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα ταμείο εγγυοδοσίας (το οποίο είχε εξαγγελθεί από την κυβέρνηση) που θα εξασφαλίσει την απαραίτητη ρευστότητα στους αγροτοκτηνοτρόφους μας. Παράλληλα θα πρέπει να δημιουργηθεί ένας αξιόπιστος μηχανισμός εξασφάλισης της πληρωμής των παραγωγών μας από τους εμπόρους – μεταποιητές για να αντιμετωπιστούν τα λεγόμενα «κανόνια» των εμπόρων γεωργικών προϊόντων.

Ενδεικτικά έργα και δράσεις που θα ωφελήσουν τον πρωτογενή τομέα.

- 1) Κατασκευή κάθετων αξόνων της Εγνατίας οδού παράλληλα με την ολοκλήρωση των διευρωπαϊκών δικτύων. Τέτοια έργα βοηθάνε συμπληρωματικά στις μεταφορές και εξαγωγές των αγροτικών προϊόντων μας.

- 2) Η χώρα μας δεν είναι αυτάρκης σε μαλακό σιτάρι. Μια καλλιέργεια αποδοτική π.χ. για την Π.Ε Δράμας έχει εγκαταλειφτεί λόγω της ΚΑΠ και οι καλλιεργητές έχουν στραφεί στην επιδοτούμενη καλλιέργεια σκληρού σιταριού, όχι όμως με ικανοποιητικά αποτελέσματα. Πρέπει η πολιτεία να στραφεί ενεργά με δράσεις για την επαναφορά της εν λόγω καλλιέργειας, η οποία εξασφαλίζει διατροφική επάρκεια στη χώρα μας σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς που διανύουμε.
- 3) Η ανάδειξη περισσότερων προϊόντων Προστατευμένης Γεωγραφικής Ένδειξης (ΠΓΕ) τα οποία όμως υπάρχουν αλλά με την υπάρχουσα κατάσταση δεν προωθείται η εμπορία τους.
- 4) Η ανάπτυξη της εφαρμοσμένης έρευνας σε τοπικό επίπεδο ως εργαλείου κατάκτησης νέας γνώσης που με την εφαρμογή της θα συμβάλει τα μέγιστα στην πρόοδο του πρωτογενούς τομέα. Λόγω της τοπικής ανομοιομορφίας του Ελλαδικού χώρου είναι απαραίτητη η τοπική έρευνα για να είναι και αποτελεσματική. Έτσι η Περιφέρεια και άλλοι φορείς θα πρέπει να αναπτύξουν συνεργασίες με ερευνητικά ιδρύματα του ΥΠΑΑΤ της περιοχής μας (ΙΝΑΛΕ Καβάλας) και με Πανεπιστημιακά ιδρύματα της περιοχής μας ή και της υπόλοιπης χώρας (Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Α.Π.Θ.)

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ άλλοτε έχει διαφανεί ότι η Ελλάδα μόνο μέσω του γεωργικού τομέα (και του τουρισμού), μπορεί να ορθοποδήσει.

Οι Γεωργικές Εφαρμογές έχουν προσφέρει τόσο στον Έλληνα Αγρότη, όσο και στην αγροτική οικονομία. Σήμερα πρέπει ίσως να ξαναδούμε τί μπορεί να γίνει με την ενημέρωση του αγροτικού πληθυσμού για τις τάσεις της αγοράς, τον πειραματισμό με νέες καλλιέργειες και το νέο γενετικό υλικό. Η εξειδικευμένη γνώση που παρέχουν οι γεωτεχνικές σχολές θα μπορούσε άμεσα να προσφέρει στον αγρότη και κατ' επέκταση στην εθνική οικονομία.

Όμως η γεωργία σήμερα δεν μπορεί να έχει μέλλον, χωρίς την κάθετη αξιοποίηση των αγροτικών προϊόντων: Παραγωγή – Τυποποίηση – Μεταποίηση – Διακίνηση.

Εν κατακλείδι, και κλείνοντας τις προτάσεις μας για τον Αναπτυξιακό Προγραμματισμό, το παράρτημα μας θεωρεί ότι κάθε επιτυχής συλλογική προσπάθεια προόδου της Αγροτικής Οικονομίας μας θα πρέπει να κινείται σε ένα πλαίσιο που καθορίζεται από πέντε πυλώνες, τα λεγόμενα Πέντε Έψιλον. **Οι πυλώνες αυτοί είναι: Ενημέρωση, Ενθάρρυνση, Εκπαίδευση, Ενίσχυση και Έλεγχος.**